

56

56 ปี กรมส่งเสริมการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรอำเภอเขาค้อ

ฉบับที่ 4 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2566

เฝ้าระวังโรคโคนเน่า-หัวเน่ามันสำปะหลัง

โรคโคนเน่า-หัวเน่ามันสำปะหลัง (สาเหตุจากเชื้อรา *phytophthora* spp.)

ลักษณะอาการ

อาการของต้นมันสำปะหลังที่อยู่เหนือดินจะพบว่าใบจะเหี่ยวเหลือง โคนต้นเน่าเป็นสีน้ำตาลหรือดำ บางพันธุ์ที่สร้างรากค้าชูตรงรอยแตกของโคนต้น เมื่อถอนขึ้นมาหัวมันจะเน่า ถ้าผ่าหรือหักหัวจะเห็นภายในมีสีน้ำตาล บางพันธุ์มีอาการเน่าที่โคนและส่วนหัวที่อยู่ใต้ดิน โดยที่ส่วนของลำต้นและใบยังมีลักษณะปกติ บางพันธุ์แสดงอาการรุนแรงมันสำปะหลัง อาจยืนต้นตายได้

แนะนำวิธีการป้องกัน-กำจัด ดังนี้

1. ก่อนปลูก เก็บเศษเหง้า หรือเศษซากมันสำปะหลังเผาทำลายทิ้ง ทำความสะอาด เครื่องจักรกลการเกษตร ควรมีการไถตากดินอย่างน้อย 2 สัปดาห์
2. แช่ท่อนพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อราเมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็นเวลา 10 นาที รวมถึงใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาไปหว่านในช่วงการเตรียมดินก่อนปลูก
3. แปลงปลูกควรยกทรงสูง หรือบริเวณที่มีน้ำท่วมขังให้ทำร่องเพื่อระบายน้ำออกจากแปลง ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสมเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะต่อการระบาดของโรค
4. สำรวจแปลงอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ถ้าช่วงฝนชุกควรสำรวจทุกวัน หากพบการระบาดให้ขุดถอนต้นที่แสดงอาการไปเผาทำลาย จากนั้นบริเวณที่แสดงอาการและโดยรอบห่างออกไปประมาณ 1 เมตร ให้หว่านปูนขาว หรือโรยเชื้อราไตรโคเดอร์มาบริเวณรอบโคนต้นที่ขุดออก หรือกรณี ระบาดรุนแรงมากราดด้วยสารเมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร บริเวณที่ถอนและโดยรอบห่างออกไปประมาณ 1 เมตร